

Ađlatan Bir Mektup

– İlkü AHISKA · 11 Şubat 2013

Merhaba Sayın Okurlarım

Ninenin Ölmüş Eşine Mektubu...

Son günlerde, bir surat bir surat ki gelin de, çayımı bile yarım dolduruyor bey.Allah'tan kulaklarım ağır işitiyor da, duymuyorum ne söylediğini...! Ama yine de hissediyorum. Beni, bu evde galiba istemiyor artık. Hey gidi günler heeey...!

Ođlunu bilirsin, vur kafasına al lokmayı. İki ara bir derede ne yapsın? Ana bu, atsa atılmaz; satsa satılmaz.Bana artık gizli gizli sarılıyor bey...! Dün akşam, uyurken öptü beni biliyor musun? Nasıl ağırıma gitti nasıl. Artık akide şekeri de getirmiyor. Hani dişlerim yok ya, güya yerken garip sesler çıkarıyormuşum da; çocuklar öğreniyormuş benden. Yok, vallahi yalan bey, hiç yapar mıyım ben öyle şey?

Gelin, çocuklara masal anlatmamı da yasakladı. Üstelik seninle konuşuyormuşum diye, duvardaki resmini bir yere sakladı. Olsun, koynumdaki resminden haberi bile yok.Yine de beddua edemem bey, oğlumun karısı; torunlarımın anası o.

Geçenlerde üst komşular geldi. Ne konuştuklarını duymayayım diye, kapıyı üstüme kilitledi. Duymadım, duyamadım; lakin hissettim. Düşkünler evine yatıracaklarmış önümüzdeki ay beni. Ne yalan söyleyeyim epey ağırıma gitti, epey.

Ha, sen ne diyorsun bey? Hani bir görünsen oğluna.Ne de olsa babasıdır, seni dinler. Bu odada oturur, vallahi hiç dışarı çıkmam. Akide şekeri de istemem. Masal da anlatmam artık çocuklara. Ne olur, ayırmasınlar beni bu evden.

Yaşayamam, nefes bile alamam. Sana ait anılardan uzak ne yaparım ben, ne yaparım..? Şu camın pervazında hayalin durur, çekmecelerde el izin. Bastonun hala duvarda asılı.

İstemiyorlar beni artık, istemiyorlar hasılı. Hey gidi günler hey ..!
Hani diyorum, bir çağırсан. Yoksa, yoksa sende mi unuttun beni bey...

Bu mektubu okuyup da duygulanmamak imkansız.

Sevgili okurlarım

Allah kimseyi gördüğünden geri koymasın.Kimseyi kimseye
muhtaç etmesin.Akibetlerimizi iyi getirsin.

Sağlıcakla mutlu kalın.Her şey gönlünüzün istediği gibi
olsun.Selam sevgi saygılar.